

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2022 m. balandžio 28 d.*

Turinys

Teisinis pagrindas	3
PPO teisė	3
Sąjungos teisė	4
Ginčo aplinkybės	6
Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas	7
Šalių reikalavimai Teisingumo Teisme	7
Dėl apeliacinio skundo	8
Dėl pirmojo pagrindo, susijusio su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalies pažeidimu	8
Šalių argumentai	8
– Dėl pirmos dalies	8
– Dėl antros dalies	9
Teisingumo Teismo vertinimas	10
Dėl antrojo pagrindo, susijusio su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalies pažeidimu	13
Šalių argumentai	13
Teisingumo Teismo vertinimas	14
Dėl trečiojo pagrindo, susijusio su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalies pažeidimu	16
Šalių argumentai	16
Teisingumo Teismo vertinimas	16

* Proceso kalba: anglų

Dėl bylinėjimosi išlaidų 23

„Apeliacinis skundas – Dempingas – Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/1429 – Kinijos Liaudies Respublikos ir Taivano kilmės plokščių šaltai valcuotų nerūdijančiojo plieno produktų importas – Galutinis antidempingo muitas – Reglamentas (EB) Nr. 1225/2009 – 2 straipsnis – Normaliosios vertės apskaičiavimas – Gamybos sąnaudų apskaičiavimas – Gamybos nuostoliai – Atsisakymas išskaičiuoti perdirbto metalo laužo vertę – Normaliosios vertės nustatymas remiantis panašaus produkto pardavimo eksportuojančiosios šalies vidaus vartojimui sandoriais – Pardavimo eksportuojančiosios valstybės vidaus rinkoje sandorių, susijusių su eksportui skirtais produktais, neįtraukimas į apskaičiavimo bazę, kuria remiantis nustatoma normalioji vertė“

Byloje C-79/20 P

dėl 2020 m. vasario 14 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Yieh United Steel Corp., įsteigta Kaohsiung City (Taivanas), atstovaujama *avocat* D. Luff,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Komisijai, iš pradžių atstovaujamai J.-F. Brakeland ir M. França ir A. Demeneix, vėliau J.-F. Brakeland ir G. Luengo,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL, įsteigtai Liuksemburge (Liuksemburgas), atstovaujamai *avocats* J. Killick ir G. Forwood ir *dikigoras* G. Papaconstantinou,

įstojusiai į bylą šaliai pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė A. Prechal (pranešėja), teisėjai J. Passer, F. Biltgen, N. Wahl ir M. L. Arastey Sahún,

generalinis advokatas G. Pitruzzella,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2021 m. lapkričio 11 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Apeliaciniu skundu *Yieh United Steel Corp.* (toliau – *Yieh*) prašo panaikinti 2019 m. gruodžio 3 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Yieh United Steel / Komisija* (T-607/15, EU:T:2019:831; toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo šis teismas atmetė jos ieškinį dėl 2015 m. rugpjūčio 26 d. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/1429, kuriuo importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos ir Taivano kilmės plokštiems šaltai valcuotiems nerūdijančiojo plieno produktams nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 224, 2015, p. 10; toliau – ginčijamas reglamentas), panaikinimo.

Teisinis pagrindas

PPO teisė

- 2 1994 m. gruodžio 22 d. Tarybos sprendimu 94/800/EB dėl daugiašalių derybų Urugvajaus raunde (1986–1994) priimtų susitarimų patvirtinimo Europos bendrijos vardu jos kompetencijai priklausančių klausimų atžvilgiu (OL L 336, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 21 t., p. 80) Europos Sąjungos Taryba patvirtino 1994 m. balandžio 15 d. Marakeše pasirašytą Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) steigimo sutartį ir šios sutarties 1–3 prieduose esančius susitarimus, tarp kurių yra 1994 m. Susitarimas dėl Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos VI straipsnio įgyvendinimo (OL L 336, 1994, p. 103; toliau – susitarimas dėl antidempingo).
- 3 Susitarimo dėl antidempingo 2 straipsnyje „Dempingo nustatymas“ numatyta:

„2.1. Šioje Sutartyje prekė turi būti laikoma preke, parduodama dempingo kaina, t. y. pateikiama kitos valstybės prekybai mažesne kaina negu jos normalioji vertė, jeigu tos prekės, eksportuojamos iš vienos valstybės į kitą, eksporto kaina yra mažesnė negu palyginamoji kaina, esant įprastoms prekybos sąlygoms, už tapačią ar panašią prekę, skirtą vartoti eksportuojančioje valstybėje.

2.2. Kai, esant įprastinėms prekybos sąlygoms, tapačios arba panašios prekės pardavimų eksportuojančios valstybės vidaus rinkoje nėra arba kai dėl ypatingos situacijos eksportuojančios valstybės rinkoje ar mažų pardavimų mastų <...> valstybės vidaus rinkoje tokie pardavimai palyginimui netinka, dempingo lygis [skirtumas] turi būti nustatomas lyginant su tapačios arba panašios prekės palyginamąja kaina, kai prekė eksportuojama į atitinkamą trečiąją šalį, tuo atveju, kai tai tipiška tos prekės kaina, arba, palyginti su gamybos sąnaudomis kilmės šalyje, prie jų pridėjus pagrįsto dydžio administracines, pardavimo ir bendrąsias sąnaudas (išlaidas) bei pelną.

2.2.1. Tapačios arba panašios prekės pardavimus eksportuojančios valstybės vidaus rinkoje ar pardavimus trečiajai šaliai kainomis, mažesnėmis už gamybos sąnaudas (pastovias ir kintamas), tenkančias vienam vienetui, prie jų pridėjus administracines, pardavimo ir bendrąsias sąnaudas (išlaidas), galima būtų traktuoti kaip pardavimus, vykstančius dėl kainos neįprastomis prekybos sąlygomis, ir jų, nustatant normaliąją vertę, būtų galima nepaisyti tik tada, kai institucijos nustato, kad tokie pardavimai yra vykdomi per pakankamai ilgą laikotarpį, <...> dideliais kiekiais ir vyksta kainomis, kuriomis per pagrįstą laikotarpį neįmanoma padengti visų sąnaudų (išlaidų). Jeigu kainos, kurios yra mažesnės už savikainą pardavimo metu, yra didesnės už savikainos svertinį vidurkį tiriamuoju laikotarpiu, jos turi būti laikomos kainomis, padengiančiomis sąnaudas (išlaidas) per pagrįstos trukmės laikotarpį.

2.2.1.1. Šio straipsnio 2 dalyje sąnaudos (išlaidos) paprastai turi būti skaičiuojamos remiantis dokumentais, kuriuos turi tiriamasis eksportuotojas ar gamintojas, tuo atveju, kai tokie dokumentai tvarkomi pagal visuotinai priimtus apskaitos principus eksportuotojo šalyje ir pagrįstai atspindi sąnaudas (išlaidas), susijusias su tiriamosios prekės gamyba bei pardavimu. <...>

<...>“

Sąjungos teisė

4 Ginčijamo reglamento priėmimo dieną nuostatos, reglamentuojančios Europos Sąjungos antidempingo priemonių priėmimą, buvo įtvirtintos 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 343, 2009, p. 51, klaidų ištaisymas OL L 7, 2010, p. 22), iš dalies pakeistame 2012 m. birželio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 765/2012 (OL L 237, 2012, p. 1) (toliau – pagrindinis reglamentas).

5 Pagrindinio reglamento 1 straipsnio „Principai“ 1 ir 2 dalyse buvo nustatyta:

„1. Antidempingo muitas gali būti nustatomas bet kuriam produktui dempingo kaina, kuri išleidis į laisvą apyvartą Bendrijoje būtų padaryta žala.

2. Produktu dempingo kaina yra laikomas produktas, jeigu jo eksporto į Bendriją kaina yra mažesnė nei palyginamoji panašaus produkto kaina įprastomis prekybos sąlygomis eksportuojančioje valstybėje.“

6 Pagrindinio reglamento 2 straipsnyje „Dempingo nustatymas“ buvo nurodyta:

„A. Normalioji vertė

1. Normalioji vertė paprastai yra nustatoma pagal kainas, kurias įprastomis prekybos sąlygomis moka arba turi mokėti nepriklausomi pirkėjai eksportuojančioje valstybėje.

<...>

2. Normaliajai vertei nustatyti paprastai naudojami panašaus produkto pardavimai vidaus vartojimui, jeigu tokių pardavimų kiekis sudaro 5 % arba daugiau nagrinėjamojo produkto pardavimų kiekio į Bendriją. <...>

3. Jeigu įprastomis prekybos sąlygomis panašus produktas neparduodamas arba parduodamas nepakankamais kiekiais, arba kai dėl ypatingos situacijos rinkoje pardavimo rodikliai nesudaro galimybės deramai palyginti, panašaus produkto normalioji vertė apskaičiuojama pagal jo gamybos sąnaudas produkto kilmės valstybėje, pridėjus pagrįstas produkto pardavimo, bendrąsias ir administracines sąnaudas bei pagrįstą pelną, arba pagal eksporto į trečiąją valstybę įprastomis prekybos sąlygomis kainas, su sąlyga, kad tokios kainos yra tipiškos.

Gali būti laikoma, *inter alia*, kad egzistuoja ypatinga nagrinėjamojo produkto rinkos situacija, kuri apibrėžta pirmoje pastraipoje, kai kainos yra dirbtinai sumažintos, kai vykdoma stambi barterinė prekyba arba kai yra nekomercinio perdirbimo susitarimas.

4. Panašaus produkto pardavimai eksportuojančios valstybės vidaus rinkoje arba pardavimai eksportui į trečiąją valstybę kainomis, mažesnėmis už produkto vieneto gamybos išlaidas (pastovias ir kintamas), prie jų pridėjus pardavimo, bendrąsias ir administracines išlaidas gali būti nelaikomi pardavimais įprastomis prekybos sąlygomis kainos atžvilgiu ir į juos gali būti neatsižvelgiama nustatant normaliąją vertę; ši nuostata taikoma tik tuo atveju, jei nustatoma, kad taip buvo parduodama pakankamai ilgą laiką, dideliais kiekiais ir tokiais kainomis, kurios per pagrįstą laikotarpį nepadengia visų produkto išlaidų.

<...>

5. Išlaidos paprastai skaičiuojamos remiantis tiriamosios šalies dokumentais, jeigu tokie dokumentai atitinka bendrai priimtus apskaitos principus nagrinėjamoje valstybėje, su sąlyga, kad tie dokumentai pagrįstai atspindi nagrinėjamojo produkto gamybos ir pardavimo sąnaudas.

Jeigu su tiriamo produkto gamyba ir pardavimu susiję išlaidos nėra tinkamai atspindėtos suinteresuotosios šalies apskaitoje, jos bus koreguojamos arba nustatomos remiantis kitų tos pačios valstybės gamintojų ar eksportuotojų išlaidomis arba, kai tokia informacija nėra prieinama arba ja negali būti naudojama, bet koku kitu tinkamu pagrindu, įskaitant ir informaciją, gautą iš kitų tipinių rinkų.

Į pateiktus įrodymus dėl tinkamo išlaidų paskirstymo atsižvelgiama, jeigu matyti, kad taip paskirstytos lėšos buvo panaudotos. Nesant tinkamesnio metodo, pirmenybė teikiama išlaidų pasiskirstymui pagal produktų apyvartą. Jeigu šioje pastraipoje minėtos išlaidos dar neatspindėjo skirstant išlaidas, jos turi būti atitinkamai koreguojamos, atsižvelgiant į tuos neperiodinių išlaidų straipsnius, kurie naudingi produktų gamybai ateityje ir (ar) dabar.

<...>

7 Pagrindinio reglamento 6 straipsnio „Tyrimas“ 8 dalyje buvo numatyta:

„Išskyrus 18 straipsnyje numatytus atvejus, yra tikrinamas suinteresuotų šalių pateiktos ir išvadas grindžiančios informacijos teisingumas.“

8 Šio reglamento 10 straipsnio „Taikymas atgal“ 4 dalyje buvo numatyta:

„Galutinis antidempingo muitas gali būti taikomas produktams, įvežtiems vartoti likus ne daugiau kaip 90 dienų iki laikinųjų priemonių taikymo pradžios, bet ne anksčiau tyrimo pradžios, jeigu importas buvo užregistruotas pagal 14 straipsnio 5 dalį, jeigu [Europos] Komisija suteikė suinteresuotiems importuotojams galimybę pareikšti pastabas, ir jeigu:

a) aptariamo produkto dempingas trunka gana ilgą laiką arba jeigu importuotojas žinojo ar turėjo žinoti apie dempingą, o svarbiausia – apie įtariamo ar nustatyto dempingo ir žalos mastą; ir

<...>

Ginčo aplinkybės

- 9 Skundžiamo sprendimo 1–11 punktuose ginčo aplinkybės apibendrintos taip:
- „1. [*Yieh*] Taivane įsteigta bendrovė, veikianti, be kita ko, plokščių šaltai valcuotų nerūdijančiojo plieno produktų (toliau – nagrinėjamas produktas) gamybos ir platinimo srityje.
 2. Nagrinėjamo produkto gamyboje [*Yieh*] kaip žaliavas naudoja karštojo valcavimo ritinius, kuriuos ji arba pati tiesiogiai gamina, arba perka iš *Lianzhong Stainless Steel Co. Ltd* <...>, Kinijoje įsteigtos susijusios įmonės, gaminančios karštojo valcavimo ritinius. Nagrinėjamą produktą [*Yieh*] parduoda <...> Sąjungos klientams ir klientams, veikiantiems jos vidaus rinkoje, tarp kurių yra nepriklausomi galutinės grandies nagrinėjamo produkto gamintojai ir platintojai ir su ja susijusi galutinės grandies gamintoja bendrovė *Yieh Mau*.
 3. <...> *Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL* (toliau – *Eurofer*) pateikus skundą, 2014 m. birželio 26 d. <...> Komisija pagal [pagrindinį reglamentą] paskelbė pranešimą apie antidempingo procedūros dėl Kinijos Liaudies Respublikos ir Taivano kilmės [nagrinėjamų] produktų importo inicijavimą <...>.
- <...>
6. 2015 m. kovo 24 d. Komisija priėmė Įgyvendinimo reglamentą (ES) 2015/501, kuriuo importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos ir Taivano kilmės plokšties šaltai valcuotiems nerūdijančiojo plieno produktams nustatomas laikinasis antidempingo muitas (OL L 79, 2015, p. 23; toliau – laikinasis reglamentas). Laikiniu reglamentu nagrinėjamam [*Yieh* gamimam] produktui buvo nustatytas 10,9 % laikinasis antidempingo muitas.
 7. 2015 m. kovo 25 d. raštu Komisija pranešė [*Yieh*] apie savo preliminarias išvadas, kuriose išdėstomi esminiai argumentai ir faktinės aplinkybės, kuriais remiantis buvo nuspręsta nustatyti laikinąjį antidempingo muitą (toliau – preliminarios išvados).
 8. Preliminariose išvadose Komisija, be kita ko, nagrinėjo savo atsisakymo atskaityti perdirbto metalo laužo vertę iš nagrinėjamo produkto gamybos sąnaudų klausimą ir savo atsisakymo nustatant normaliąją vertę atsižvelgti į tam tikrus [*Yieh*] pardavimus eksporto šalyje klausimą.
 9. 2015 m. balandžio 20 d. [*Yieh*] pateikė pastabas dėl preliminarių išvadų.
 10. 2015 m. birželio 23 d. Komisija nusiuntė [*Yieh*] savo galutines išvadas. 2015 m. liepos 3 d. [*Yieh*] pateikė pastabas dėl šių išvadų.
 11. 2015 m. rugpjūčio 26 d. Komisija priėmė [ginčijamą reglamentą], kuriuo buvo iš dalies pakeistas laikinasis reglamentas ir nustatytas 6,8 % antidempingo muitas nagrinėjamo produkto, gaminamo, be kita ko, [*Yieh*], importui į Sąjungą.“
- 10 Ginčijamas reglamentas nuo 2021 m. rugsėjo 16 d. nebegalioja.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

- 11 2015 m. spalio 27 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo *Yieh* ieškinį, kuriuo ji prašė panaikinti ginčijamą reglamentą.
- 12 Grįsdama savo ieškinį *Yieh* nurodė du pagrindus, susijusius atitinkamai su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 ir 5 dalių pažeidimu bei piktnaudžiavimu įgaliojimais ir šio reglamento 2 straipsnio 1 ir 2 dalių pažeidimu.
- 13 Pateikdama pirmąjį pagrindą, susijusį su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 ir 5 dalių pažeidimu ir piktnaudžiavimu įgaliojimais, *Yieh* tvirtino, kad atmesdama jos prašymą atskaityti perdirbto metalo laužo vertę iš nagrinėjamo produkto gamybos sąnaudų Komisija padarė akivaizdžią faktinių aplinkybių vertinimo klaidą.
- 14 Be to, *Yieh* teigė, kad Komisija pažeidė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalį, nes atsisakė atsižvelgti į jos apskaitos dokumentus ir sąnaudų paskirstymo metodą, kurį ji taikė karštojo valcavimo ritinių nuostoliams, konstatuotiems gaminant nagrinėjamą produktą.
- 15 Dėl šio pažeidimo Komisija padarė akivaizdžiai klaidingą išvadą, kad *Yieh* visapusiškai neįtraukė karštojo valcavimo ritinių gamybos nuostolių į nagrinėjamo produkto gamybos sąnaudas, todėl Komisija taip pat suklydo, kai atsisakė išskaičiuoti perdirbto metalo laužo vertę iš šio produkto gamybos sąnaudų, o tai dirbtinai padidino normaliąją vertę, pažeidžiant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalį.
- 16 Galiausiai šis Komisijos atsisakymas išskaičiuoti perdirbto metalo laužo vertę, anot *Yieh*, yra piktnaudžiavimas įgaliojimais.
- 17 Pateikdama antrąjį pagrindą, susijusį su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 ir 2 dalių pažeidimu, *Yieh* teigė, pirma, kad Komisija pažeidė šio reglamento 2 straipsnio 1 dalį, nes nustatydamą normaliąją vertę be pakankamo pagrindo atsisakė atsižvelgti į nagrinėjamo produkto pardavimą nesusijusiam klientui Taivane įprastomis prekybos sąlygomis, ir, antra, pažeidė to reglamento 2 straipsnio 2 dalį, nes atmetė aptariamą pardavimą vien dėl to, kad šis klientas po šio pardavimo eksportavo nagrinėjamą produktą, nors Komisija neįrodė, kad *Yieh* neketino naudoti produkto vidaus vartojimui.
- 18 2016 m. liepos 20 d. nutartimi Bendrojo Teismo pirmosios kolegijos pirmininkas leido *Eurofer* įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų.
- 19 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas atmetė abu *Yieh* nurodytus pagrindus, taigi ir visą ieškinį.

Šalių reikalavimai Teisingumo Teisme

- 20 Apeliaciniame skunde *Yieh* Teisingumo Teismo prašo:
 - panaikinti skundžiamą sprendimą,
 - patenkinti pirmojoje instancijoje pareikštą ieškinį ir panaikinti ginčijamą reglamentą, kiek jis su ja susijęs, ir

- priteisti iš Komisijos ir į bylą įstojusios šalies bylinėjimosi pirmojoje ir apeliacinėje instancijose išlaidas.
- 21 Komisija Teisingumo Teismo prašo:
- atmesti apeliacinį skundą ir
 - priteisti iš *Yieh* bylinėjimosi išlaidas.
- 22 *Eurofer* Teisingumo Teismo prašo:
- atmesti apeliacinį skundą,
 - nepatenkinus pirmojo reikalavimo, atmesti pirmojoje instancijoje pareikštą ieškinį,
 - nepatenkinus ir šio reikalavimo, grąžinti bylą Bendrajam Teismui ir
 - priteisti iš *Yieh* bylinėjimosi išlaidas, įskaitant įstojusios į bylą šalies bylinėjimosi išlaidas (ir patirtąsias pirmojoje instancijoje).

Dėl apeliacinio skundo

- 23 Grįsdama savo apeliacinį skundą *Yieh* remiasi trimis pagrindais, kurių pirmasis susijęs su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalies pažeidimu, nes Bendrasis Teismas nepagrįstai atsisakė taikyti šią nuostatą, antrasis – su šio reglamento 2 straipsnio 5 dalies pažeidimu, nes Bendrasis Teismas nepakankamai suderino Komisijos poreikį atlikti tyrimą per patikrinimą su *Yieh* interesais, ir, trečiasis – su šio reglamento 2 straipsnio 2 dalies pažeidimu, nes Teisingumo Teismas nusprendė, kad Komisija galėjo neįtraukti pardavimo sandorių eksportuojančiosios šalies vidaus rinkoje (toliau – pardavimo sandoriai vidaus rinkoje) į normaliosios vertės apskaičiavimą, nereikalaujama įrodyti konkretaus pardavėjo ketinimo ar žinojimo apie galutinį nagrinėjamo produkto eksportą.

Dėl pirmojo pagrindo, susijusio su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalies pažeidimu

Šalių argumentai

- 24 Pirmąjį pagrindą, susijusį su skundžiamo sprendimo 60 ir 61 punktais, sudaro dvi dalys.
- *Dėl pirmos dalies*
- 25 Pirmojo pagrindo pirmoje dalyje *Yieh* priekaištuoja Bendrajam Teismui padarius akivaizdžią klaidą, kai jis aiškino jos argumentą, pagrįstą pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalimi, ir dėl to klaidingai nusprendė netaikyti šios nuostatos.
- 26 Taigi skundžiamo sprendimo 60 punkte padaryta akivaizdi klaida, nes Bendrasis Teismas jame reikalavo, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 4 dalies pažeidimas turi būti įrodytas prieš remiantis minėto reglamento 2 straipsnio 3 dalies pažeidimu.

- 27 *Yieh* teigimu, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 4 dalis šiuo atveju nėra svarbi.
- 28 Be to, tame pačiame skundžiamo sprendimo 60 punkte Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad tai, jog atitinkami pardavimo sandoriai nebuvo pelningi, buvo vienintelė priežastis, dėl kurios Komisija nustatė normaliąją vertę.
- 29 Iš laikinojo reglamento 74 konstatuojamosios dalies matyti, kad normalioji vertė buvo apskaičiuota toms produktų rūšims, kurių pardavimas buvo nepakankamas arba kurių nebuvo parduota, arba kurios nebuvo parduotos įprastomis prekybos sąlygomis, ir kad Komisija nenaudojo apskaičiuojamosios normaliosios vertės toms produktų rūšims, kurių pardavimas buvo nepelningas, o veikiau naudojo svertinę vidutinę pardavimo kainą.
- 30 *Yieh* taip pat ginčija skundžiamo sprendimo 61 punkte pateiktą teiginį, kad „[*Yieh*] šiame ieškinyje neginčija metodo, pagal kurį Komisija apskaičiavo normaliąją vertę, nurodyto pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalyje“.
- 31 Iš tiesų *Yieh* tvirtina, kad savo ieškinio Bendrajame Teisme 44 punkte aiškiai ginčijo Komisijos taikytą normaliosios vertės nustatymo metodą tiek, kiek ji atsisakė patenkinti jos prašymą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalį išskaičiuoti perdirbto metalo laužo vertę iš nagrinėjamo produkto gamybos sąnaudų.
- 32 Komisija teigia, kad, nesant pakankamų įrodymų, ji neturėjo kito pasirinkimo, kaip tik atsisakyti iš nagrinėjamo produkto gamybos sąnaudų išskaičiuoti perdirbto metalo laužo vertę, nes ji negalėjo nei patikimai nustatyti, remdamasi pagrindinio reglamento 6 straipsnio 8 dalyje numatytais patikrinimais, ar deklaruoti nuostoliai apėmė prašomas atimti materialines išlaidas, nei apskaičiuoti atimtinos metalo laužo vertės.
- 33 Be to, Komisija ginčija *Yieh* pateiktą skundžiamo sprendimo 60 ir 61 punktų aiškinimą.
- 34 *Eurofer* teigia, kad pirmojo pagrindo pirma dalis nepriimtina, nes, kaip skundžiamo sprendimo 61 punkte teisingai konstatavo Bendrasis Teismas, *Yieh* argumentas, grindžiamas klaidingu normaliosios vertės nustatymo pobūdžiu, nebuvo pateiktas pirmojoje instancijoje.
- 35 Be to, ji pabrėžia, kad *Yieh* nepateikė argumentų, įrodančių akivaizdžią Bendrojo Teismo klaidą nagrinėjant šį argumentą iš esmės. Ji primena, kad Komisijos atsisakymas išskaičiuoti perdirbto laužo vertę iš nagrinėjamojo produkto gamybos sąnaudų nustatant apskaičiuojamąją normaliąją vertę yra pagrįstas dvigubo išskaičiavimo ir dirbtinio sąnaudų sumažinimo rizika.

– *Dėl antros dalies*

- 36 Pirmojo pagrindo antroje dalyje *Yieh* tvirtina, kad Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, jog pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalis nėra savarankiška. Taigi skundžiamo sprendimo 60 punkte Bendrasis Teismas šios nuostatos pažeidimo konstatavimą susiejo su anksčiau pagal šio reglamento 2 straipsnio 4 dalį arba 2 straipsnio 5 dalį padarytomis išvadomis.
- 37 Vis dėlto toks pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalies savarankiško pobūdžio paneigimas ne tik prieštarautų PPO sprendimų praktikai, susijusiai su atitinkama susitarimo dėl antidempingo 2 straipsnio 2 dalies nuostata, bet ir neleistų *Yieh* ginčyti tik apskaičiavimo metodo, kurį Komisija naudojo nustatydamą apskaičiuojamąją normaliąją vertę.

- 38 Be to, Komisijos atliekamo klausimo dėl perdirbto laužo vertės išskaičiavimo iš nagrinėjamojo produkto gamybos sąnaudų nagrinėjimo apimtis turėtų skirtis priklausomai nuo to, ar šis nagrinėjimas atliekamas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalį, ar pagal to reglamento 2 straipsnio 4 dalį. Pastaroji nuostata šiuo atveju neturi reikšmės, nes pardavimo sandoriai vidaus rinkoje yra pelningai. Vadinasi, Komisijos užduotis pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalį negali būti tapati su minėto reglamento 2 straipsnio 4 dalimi susijusiai užduočiai, kurią Bendrasis Teismas pasiūlė skundžiamo sprendimo 78–80 punktuose.
- 39 Komisija ir *Eurofer* ginčija *Yieh* skundžiamo sprendimo 60 punkto aiškinimą. Bendrasis Teismas nusprendė ne tai, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalis nėra savarankiška nuostata, o tai, kad normaliosios vertės nustatymas yra Komisijos pagrindinio reglamento 2 straipsnio 4 dalies taikymo pasekmė.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 40 Pateikdama pirmąją pagrindą, kuris susijęs su skundžiamo sprendimo 60 ir 61 punktais ir kurių sudaro dvi dalys, kurios iš esmės sutampa ir kurios dėl to gali būti nagrinėjamos kartu, *Yieh* teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalį.
- 41 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad, kaip teigia ir Komisija, *Yieh* pirmajame pagrinde pateikta įvairi kritika dėl skundžiamo sprendimo 60 ir 61 punktų iš esmės grindžiama klaidingu šių punktų supratimu. Kadangi minėtuose punktuose Bendrasis Teismas, atsakydamas į *Yieh* pateiktus konkrečius argumentus, teisingai paaiškino pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalies ir 2 straipsnio 4 ir 5 dalių nuostatų sąveiką, reikia konstatuoti, kad šiuose punktuose nepadaryta teisės klaida.
- 42 Iš tiesų, priešingai, nei pirmojo pagrindo pirmoje dalyje teigia *Yieh*, iš skundžiamo sprendimo 60 ir 61 punktų negalima daryti išvados, kad Bendrasis Teismas juose „netaiko“ pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalies.
- 43 Be to, priešingai, nei teigia *Yieh* savo pirmojo pagrindo antroje dalyje, iš 60 ir 61 punktų negalima daryti išvados, kad Bendrasis Teismas manė, jog pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalis nėra „savarankiška“, nes šios nuostatos pažeidimo konstatavimas priklausė nuo ankstesnio konstatavimo pagal 2 straipsnio 4 arba 5 dalį, kad pastarosios nuostatos yra pažeistos, todėl, pasak *Yieh*, ji negalėjo ginčyti tik skaičiavimo metodo, kurį Komisija taikė apskaičiuojamajai normaliajai vertei nustatyti, nors tokį argumentą ji buvo pateikusi Bendrajame Teisme.
- 44 Svarbu, kad skundžiamo sprendimo 60 ir 61 punktai būtų vertinami atsižvelgiant į kontekstą, kuriuo remdamasis Bendrasis Teismas nagrinėjo pirmąją pagrindą, t. y. iš esmės, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 29, 48, 49 ir 56 punktų, atsižvelgdamas į *Yieh* argumentą, kad Komisijos atsisakymas pažeidžiant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalį išskaičiuoti perdirbto laužo vertę iš nagrinėjamo produkto gamybos sąnaudų buvo „dirbtinai padidinta“ normalioji vertė, pažeidžiant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalį, taip padidinant produktų rūšių, kurių normalioji vertė buvo apskaičiuota dėl pardavimo mažesnėmis nei gamybos sąnaudos kainomis, dalį.
- 45 Skundžiamo sprendimo 52–55 punktuose Bendrasis Teismas teisingai remiasi 2014 m. spalio 1 d. Sprendime *Taryba / Alumina* (C-393/13 P, EU:C:2014:2245) suformuota jurisprudencija dėl, be kita ko, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalies ir to paties reglamento 2 straipsnio 4 dalies nuostatų sąveikos.

- 46 Tokiu atveju, koks nagrinėjamas šioje byloje, ši sąveika pasireiškia taip, kaip nurodyta toliau.
- 47 Jei atlikdama tyrimą Komisija nustato, kad tam tikri pardavimo sandoriai vidaus rinkoje nėra pelningi, nes buvo vykdomi mažesnėmis kainomis nei „gamybos sąnaudos“, t. y. vieneto gamybos sąnaudos (pastoviosios ir kintamosios), pridėjus pardavimo, bendrąsias ir administracines išlaidas, per ilgesnį laikotarpį, dideliais kiekiais ir kainomis, kurios per pagrįstą laikotarpį nepadengė visų sąnaudų, laikoma, kad šie pardavimo sandoriai nėra vykdomi įprastomis prekybos sąlygomis, todėl jie neturėtų būti įtraukti į normaliosios vertės apskaičiavimo bazę pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 4 dalį. Tokiu atveju buvo taikoma šio reglamento 2 straipsnio 3 dalis, kurioje numatyta, kad atitinkamų produktų rūšių atveju kita normalioji vertė, vadinama „apskaičiuojamoji“, nustatoma remiantis minėtomis gamybos sąnaudomis, pridėjus pagrįstą pelno maržą.
- 48 Šiomis aplinkybėmis skundžiamo sprendimo 60 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad Komisijos rėmimasis tam tikrų pardavimo sandorių vidaus rinkoje apskaičiuojamąja normaliąja verte nebuvo susijęs su „ypatingos rinkos situacijos“, kuriai susiklosčius kainos buvo „dirbtinai sumažintos“, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalį, nustatymu. Apeliaciniame procese *Yieh* neginčija šio esminio faktų konstatavimo.
- 49 Svarbu pažymėti, kad tame pačiame 60 punkte, kalbant apie šio sprendimo 47 punkte primintą aiškinimą, Bendrasis Teismas teisingai nurodo, kad apskaičiuotos normaliosios vertės taikymas yra Komisijos išvados, kad tam tikri vidaus pardavimo sandoriai buvo vykdomi mažesnėmis nei gamybos sąnaudos kainomis, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 4 dalies pirmą pastraipą, „Komisijai atmetus ieškovės prašymą atskaityti metalo laužo vertę“, „tiesioginė pasekmė“.
- 50 Kaip patvirtinta ginčijamo sprendimo 56 punkte, šio sprendimo 60 punkte Bendrasis Teismas konstatavo faktinę aplinkybę, kad nagrinėjamu atveju Komisija naudojo pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalį vidaus pardavimo sandorių „mažumai“ apskaičiuojamąją normaliąją vertę tiesiogiai dėl to, kad, Komisijai atmetus *Yieh* prašymą išskaičiuoti perdirbto laužo vertę iš nagrinėjamojo produkto gamybos sąnaudų, buvo laikoma, kad šie pardavimo sandoriai vidaus rinkoje buvo vykdomi mažesnėmis nei gamybos sąnaudos kainomis, kaip apibrėžta to reglamento 2 straipsnio 4 dalyje, nors jie būtų buvę pelningi ir todėl į juos būtų buvę atsižvelgta pagal pastarąją nuostatą, jei Komisija būtų patenkinusi prašymą dėl išskaičiavimo ir atitinkamai sumažinusi minėtas gamybos sąnaudas prašomomis sumomis, taigi ir normaliąją vertę.
- 51 Ši konstatuota faktinė aplinkybė, kiek ji susijusi tik su „tam tikrais [*Yieh*] deklaruotais komerciniais sandoriais“, priešingai, nei ji teigia, negali būti aiškinama taip, kad normalioji vertė buvo apskaičiuota tik tais atvejais, kai pardavimas nėra pelningas. Taigi nėra jokio prieštaravimo tarp skundžiamo sprendimo 60 punkto ir laikinojo reglamento 74 konstatuojamosios dalies, kurioje nurodyta, kad apskaičiuojamoji vertė taip pat buvo naudojama nepakankamiems vidaus pardavimo sandoriams, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalį.
- 52 Savo pirmuoju pagrindu *Yieh* ginčija tą pačią faktinę aplinkybę, todėl reikia priminti, kad pagal SESV 256 straipsnio 1 dalį ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmą pastraipą apeliacinis skundas paduodamas tik teisės klausimais. Tik Bendrasis Teismas yra kompetentingas, pirma, nustatyti faktines aplinkybes, išskyrus atvejus, kai jo išvados iš esmės neatitinka jam pateiktų bylos dokumentų, ir, antra, vertinti šias faktines aplinkybes bei įrodymus. Taigi tokių faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimas nėra teisės klausimas, dėl kurio galima

- pateikti apeliacinį skundą Teisingumo Teismui, išskyrus jų iškraipymo atvejį (2018 m. rugsėjo 26 d. Sprendimo *Philips ir Philips France / Komisija*, C-98/17 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2018:774, 40 punktas ir 2021 m. lapkričio 11 d. Sprendimo *Autostrada Wielkopolska / Komisija ir Lenkija*, C-933/19 P, EU:C:2021:905, 92, 93 punktai ir nurodyta jurisprudencija).
- 53 Jeigu apeliantas tvirtina, kad Bendrasis Teismas iškraipė faktines aplinkybes ir įrodymus, pagal SESV 256 straipsnį, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmą pastraipą ir Teisingumo Teismo procedūros reglamento 168 straipsnio 1 dalies d punktą jis turi aiškiai nurodyti, kokius įrodymus jis iškraipė, taip pat įrodyti nagrinėjimo klaidas, dėl kurių jis, atlikdamas vertinimą, juos iškraipė. Be to, remiantis Teisingumo Teismo suformuota jurisprudencija, iškraipymas turi būti akivaizdžiai matomas iš bylos medžiagos, nesant reikalo iš naujo įvertinti faktinių aplinkybių ir įrodymų (2021 m. lapkričio 11 d. Sprendimo *Autostrada Wielkopolska / Komisija ir Lenkija*, C-933/19 P, EU:C:2021:905, 94 punktas ir nurodyta jurisprudencija).
- 54 Tuo remdamasis Teisingumo Teismas padarė išvadą, kad jis nėra kompetentingas nei konstatuoti faktinių aplinkybių, nei iš principo nagrinėti įrodymų, kuriais Bendrasis Teismas grindė šias faktines aplinkybes. Kadangi šie įrodymai buvo gauti teisėtai ir buvo laikomasi bendrųjų teisės principų bei procesinių taisyklių, taikomų įrodinėjimo pareigai ir įrodymų rinkimui, tik Bendrasis Teismas turi įvertinti jam pateiktų įrodymų vertę. Faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimas, išskyrus tuos atvejus, kai jie buvo iškraipyti, nėra teisės klausimas, dėl kurio galima pateikti apeliacinį skundą Teisingumo Teismui (2016 m. birželio 2 d. Sprendimo *Photo USA Electronic Graphic / Taryba*, C-31/15 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2016:390, 51 punktas ir nurodyta jurisprudencija).
- 55 Reikia priminti, kad pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją bendros prekybos politikos srityje, ypač kiek tai susiję su prekybos apsaugos priemonėmis, Sąjungos institucijos dėl ekonominių ir politinių situacijų, kurias jos privalo išnagrinėti, sudėtingumo turi didelę diskreciją (2022 m. sausio 20 d. Sprendimo *Komisija / Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 35 punktas ir nurodyta jurisprudencija).
- 56 Pagal suformuotą jurisprudenciją vykdant teisminę kontrolę reikia tik patikrinti, ar laikytasi procedūros taisyklių, ar tikslios faktinės aplinkybės, ar nepadarėta akivaizdžios klaidos vertinant šias aplinkybes ir ar nebuvo piktnaudžiauta įgaliojimais (šiuo klausimu žr. 2022 m. sausio 20 d. Sprendimo *Komisija / Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 36 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 57 Kaip Bendrasis Teismas nurodė skundžiamo sprendimo 68 punkte, ši ribota teisminė kontrolė visų pirma apima pasirinkimą tarp skirtingų dempingo skirtumo apskaičiavimo metodų ir produkto normaliosios vertės įvertinimą.
- 58 Teisingumo Teismas taip pat ne kartą yra nusprendęs, kad Bendrojo Teismo atliekama įrodymų, kuriais Sąjungos institucijos grindžia savo išvadas, kontrolė nėra naujas faktinių aplinkybių vertinimas, pakeičiantis šių institucijų vertinimą. Ši kontrolė nepažeidžia institucijų didelės diskrecijos prekybos politikos srityje, o tik atskleidžia, ar šie įrodymai gali pagrįsti jų padarytas išvadas. Todėl Bendrasis Teismas turi patikrinti ne tik pateikiamų įrodymų faktinį teisingumą, patikimumą ir nuoseklumą, bet ir tai, ar šie įrodymai apima visus esminius duomenis, į kuriuos reikia atsižvelgti vertinant sudėtingą situaciją, ir ar jie gali pagrįsti jais remiantis padarytas išvadas (2022 m. sausio 20 d. Sprendimo *Komisija / Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 37 punktas ir nurodyta jurisprudencija).

- 59 Atsižvelgiant į šią jurisprudenciją, skundžiamo sprendimo 60 punkte Bendrojo Teismo konstatuota faktinė aplinkybė gali būti paneigta tik įrodžius, kad jos materialinis netikslumas išplaukia iš Bendrajam Teismui pateiktų bylos dokumentų. Šioje byloje *Yieh* neįrodė, kad taip yra šiuo atveju.
- 60 Be to, *Yieh* neteigia ir neįrodo, kad vertindamas faktines aplinkybes Bendrasis Teismas iškreipė jas.
- 61 Ji taip pat neįrodo, kad Bendrajam Teismui gali būti priekaištaujama, kad jis nekonstatavo, jog Komisija, taikydama šio sprendimo 56 punkte primintą jurisprudenciją, padarė akivaizdžią šių faktinių aplinkybių vertinimo klaidą.
- 62 Be to, iš laikinojo reglamento 74 konstatuojamosios dalies nematyti, kad, kaip teigia *Yieh*, Komisija produktų rūšims, kurių atveju buvo nustatyti nepelningi pardavimo sandoriai, naudojo ne normaliąją vertę, o vidutinę svertinę pardavimo kainą. Šioje konstatuojamojoje dalyje tik nurodyta, kad apskaičiuojamoji normalioji vertė buvo naudojama atsižvelgiant ir į tai, kad produktas „nebuvo parduotas įprastomis prekybos sąlygomis“.
- 63 Galiausiai, priešingai, nei teigia *Yieh*, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 61 punkte iš tikrųjų išnagrinėjo jos argumentą, susijusį su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalies pažeidimu.
- 64 Iš tiesų šiame punkte Bendrasis Teismas, remdamasis tuo, kad ginčijamame reglamente tam tikri pardavimo sandoriai vidaus rinkoje neįtraukiami nustatant normaliąją vertę, nes pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 4 dalį buvo konstatuotas jų nepelningumas, padarė išvadą, kad „pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalies, kiek joje išvardijamos įvairios situacijos, lemiančios už tyrimą atliekančios institucijos pareigą apskaičiuoti eksportuojančio gamintojo atitinkamo produkto normaliąją vertę, pažeidimas bet kuriuo atveju negali būti nustatytas, siekiant panaikinti ginčijamą reglamentą, neatsižvelgiant į to reglamento 2 straipsnio 4 dalies pažeidimo konstatavimą“. Jis pridūrė, kad, „be to, [*Yieh*] [pirmosios instancijos ieškinyje] neginčija metodo, pagal kurį Komisija apskaičiavo normaliąją vertę, nurodyto pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalyje“.
- 65 Nors skundžiamo sprendimo 61 punkte Bendrasis Teismas neatmeta prieštaravimo, susijusio su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalies pažeidimu, šis atmetimas aiškiai matyti iš šio sprendimo 111 punkto, to paties sprendimo 62–110 punktuose Bendrajam Teismui išsamiai išnagrinėjus ir atmetus prieštaravimą, susijusį su šio reglamento 2 straipsnio 5 dalies pažeidimu.
- 66 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pirmąją pagrindą reikia atmesti.

Dėl antrojo pagrindo, susijusio su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalies pažeidimu

Šalių argumentai

- 67 Pateikdama antrąją pagrindą *Yieh* tvirtina, kad Bendrasis Teismas tinkamai neužtikrino pusiausvyros tarp jos interesų ir Komisijos tikrinimo poreikių atliekant tyrimą, o tai yra pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalies pažeidimas.

- 68 Vis dėlto pats Bendrasis Teismas, remdamasis susitarimo dėl antidempingo II priedu ir su juo susijusia sprendimų praktika, pripažino tokios pusiausvyros būtinybę tarp Komisijos tikrinimo poreikių ir iš pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalies kylančių *Yieh* teisių.
- 69 *Yieh* teigimu, šiuo atveju Bendrasis Teismas pakreipė pusiausvyrą Komisijos tikrinimo poreikių naudai ir padarė išvadą, kad dėl klausimo, susijusio su pardavimo sandorių vidaus rinkoje pelningumu per antidempingo tyrimą, svarbos Komisija turėjo teisę gauti labai tikslios informacijos apie *Yieh* sąnaudas ir kad ji galėjo pagrįstai neatsižvelgti į sąnaudų apskaitos metodą, kurį ši taikė siekdama apskaičiuoti metalo laužo gamybos nuostolius.
- 70 Be to, skundžiamo sprendimo 94 punkte atmesdamas argumentą, kad tikslių duomenų apie karštojo valcavimo ritinių kiekį rinkimas lėmė neproporcingą *Yieh* darbo krūvį, Bendrasis Teismas neatliko faktinio šio darbo krūvio vertinimo ir jo nepalygino su tyrimo poreikiais.
- 71 Komisija ir *Eurofer* ginčija kai kurių *Yieh* grindžiant antrąją pagrindą pateiktų argumentų priimtinumą ir teigia, kad bet kuriuo atveju šis pagrindas nepagrįstas.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 72 Antruoju pagrindu *Yieh* kritikuoja skundžiamo sprendimo 69–111 punktuose Bendrojo Teismo atliktą jos ieškinio pagrindo, susijusio su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalies pažeidimu ir nukreipto prieš Komisijos atsisakymą patenkinti jos prašymą iš nagrinėjamo produkto gamybos sąnaudų išskaičiuoti konkrečią perdirbto metalo laužo vertę, nagrinėjimą.
- 73 Šiuo klausimu *Yieh* priekaištuoja Bendrajam Teismui, kad jis, pirma, tinkamai neužtikrino jos interesų ir Komisijos tikrinimo poreikių atliekant tyrimą pusiausvyros, o tai yra minėtos nuostatos pažeidimas.
- 74 Antra, *Yieh* tvirtina, kad Bendrasis Teismas, skundžiamo sprendimo 94 punkte atmetęs jos argumentą, kad duomenų apie tikslų karšto valcavimo ritinių, nupirktų siekiant pagaminti būtent nagrinėjamą produktą, kiekį rinkimas jai sukėlė neproporcingą darbo krūvį, neatliko šio darbo krūvio faktinio vertinimo ir neužtikrino jo bei tyrimo poreikių pusiausvyros.
- 75 Šiuo klausimu pirmiausia reikia konstatuoti, kad šis antrasis pagrindas, išskyrus skundžiamo sprendimo 94 punktą, nesusijęs su jokių konkrečiu minėto sprendimo punktu.
- 76 Pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją iš SESV 256 straipsnio 1 dalies antros pastraipos, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmos pastraipos ir Procedūros reglamento 168 straipsnio 1 dalies d punkto matyti, kad apeliaciniame skunde turi būti tiksliai nurodytos sprendimo, kurį prašoma panaikinti, skundžiamos dalys ir teisiniai argumentai, konkrečiai pagrindžiantys šį prašymą. Šiuo klausimu pagal šio reglamento 169 straipsnio 2 dalį reikalaujama, kad pagrinduose ir teisiniuose argumentuose, kuriais remiamasi, būtų tiksliai nurodyti ginčijami Bendrojo Teismo sprendimo motyvuojamosios dalies punktai (2018 m. vasario 28 d. Sprendimo *mobile.de / EUIPO*, C-418/16 P, EU:C:2018:128, 35 punktas ir nurodyta jurisprudencija).
- 77 Šio reikalavimo laikymasis šioje byloje yra dar svarbesnis, nes nagrinėjamas pagrindas potencialiai susijęs su visais iš esmės faktinio pobūdžio vertinimais, atliktais atsižvelgiant į pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalies nuostatas, kurie pateikti skundžiamo sprendimo 69–111 punktuose nurodant išsamius argumentus.

- 78 Darytina išvada, kad antrasis pagrindas, kiek jis nesusijęs su jokių kitu skundžiamo sprendimo punktu, išskyrus jo 94 punktą, yra nepriimtinas.
- 79 Iš šio 94 punkto formuluotės matyti, kad Bendrasis Teismas apsvarstė ir atmetė argumentą, kurį *Yieh* pateikė atsakydama į Bendrojo Teismo klausimą raštu ir kurį nurodė per posėdį, kad, viena vertus informacijos apie tikslų karšto valcavimo ritinių, nupirktų būtent nagrinėjamam produktui pagaminti, kiekį paieška būtų pareikalavusi neproporcingai daug darbo ir, antra, nesant Komisijos primygtinio reikalavimo, ji galėjo teisėtai manyti, kad tokia informacija nebereikalinga.
- 80 Šiuo klausimu minėtame 94 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad, pirma, Komisija niekada neišreiškė jokio ketinimo atsisakyti šios informacijos ir, antra, ieškovė nebuvo rūpestinga ir nesikreipė į šią instituciją patikrinti, ar tariamas prašomos informacijos atsisakymas atitinka tikrovę. Tame pačiame 94 punkte jis taip pat pridūrė, kad Komisija teisingai pažymėjo, jog po patikrinimo vietoje parengtame papildomame klausimyne ji iš naujo neužsiminė apie minėtą prašymą pateikti informacijos, nes jis buvo susijęs tik su pardavimo eksportui sandoriais ir neturėjo jokios įtakos nagrinėjamam prašymui.
- 81 Be to, skundžiamo sprendimo 94 punktą reikia aiškinti atsižvelgiant į šio sprendimo 69–111 punktuose pateiktus išsamius argumentus, kuriais Bendrasis Teismas pabrėžė, kad, remiantis įrodymų vertinimu, Komisija negali būti kritikuojama dėl to, kad atmetė prašymą leisti išskaičiuoti perdirbto metalo laužo vertę iš nagrinėjamo produkto gamybos sąnaudų, nes, nesant išsamios ir patikimos informacijos apie karštojo valcavimo ritinių, įsigytų nagrinėjamam produktui gaminti, kiekį, kurios ji prašė, Komisija negalėjo patikrinti šio išskaičiavimo tikslumo.
- 82 Skundžiamo sprendimo 105 punkte Bendrasis Teismas apibendrino įvairių *Yieh* argumentų, kuriais ji ginčijo Komisijos atsakymą patenkinti jos prašymą išskaičiuoti perdirbto laužo vertę iš nagrinėjamo produkto gamybos sąnaudų, vertinimą, pabrėždamas, kad nors *Yieh* iš tiesų pateikė tam tikrą papildomą informaciją, net po patikrinimo vietoje ir priėmus laikinąjį reglamentą ji niekada nepateikė informacijos apie tikslų karšto valcavimo ritinių, sunaudotų gaminant nagrinėjamąjį produktą, kiekį, kuri, Komisijos nuomone, yra būtina patikrinimui atlikti, ypač dėl to, kad prašymas išskaičiuoti perdirbto laužo vertę iš nagrinėjamo produkto gamybos sąnaudų buvo susijęs su karšto valcavimo ritinių, sunaudotų gaminant nagrinėjamąjį produktą, kiekiu.
- 83 Vis dėlto *Yieh* negali ginčyti šių įvairių faktinių vertinimų, kuriuos atliko Bendrasis Teismas, taip pat ir skundžiamo sprendimo 94 punkte, remdamasi priekaištu, susijusiu su tariamai netinkama esamų interesų pusiausvyra.
- 84 Iš tiesų, kaip priminta šio sprendimo 52 punkte, Bendrojo Teismo atliktas faktinių aplinkybių vertinimas nėra teisės klausimas, kuriam taikoma Teisingumo Teismo kontrolė nagrinėjant apeliacinį skundą, nebent jos buvo iškraipytos.
- 85 Kadangi *Yieh* neįrodė tokio iškraipymo, jos pagrindas, susijęs su tuo, kad skundžiamo sprendimo 94 punkte Bendrasis Teismas neužtikrino tinkamos esamų interesų pusiausvyros, yra nepriimtinas apeliacinio skundo stadijoje.
- 86 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, visas antrasis pagrindas turi būti atmestas kaip nepriimtinas.

Dėl trečiojo pagrindo, susijusio su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalies pažeidimu

Šalių argumentai

- 87 Trečiuoju pagrindu *Yieh* tvirtina, kad Bendrasis Teismas pažeidė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalį, nes skundžiamo sprendimo 129–135 punktuose iš esmės nusprendė, kad nustatydamas normaliąją vertę Komisija gali atsisakyti atsižvelgti į pardavimo sandorius vidaus rinkoje, motyvuodama tuo, kad nagrinėjami produktai nebuvo skirti vartoti šioje rinkoje, o buvo skirti eksportui, nereikalaujant iš šios institucijos įrodyti konkretų eksportuojančio gamintojo ketinimą ar žinojimą apie šią paskirtį pardavimo momentu.
- 88 Pirma, *Yieh* ginčija, kad įvairių pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalies kalbinių versijų analizė, atlikta skundžiamo sprendimo 129 ir 130 punktuose, gali patvirtinti Bendrojo Teismo išvadą, kad šia nuostata Komisija neįpareigojama įrodyti, jog eksportuojantis gamintojas žinojo ar ketino žinoti apie galutinę nagrinėjamų produktų paskirtį pardavimo momentu.
- 89 Antra, *Yieh* prieštarauja skundžiamo sprendimo 132 ir 135 punktuose Bendrojo Teismo pateiktam pagrindinio reglamento kontekstiniam ir teleologiniam aiškinimui. Ji mano, kad nors iš pagrindinio reglamento matyti, jog dempingą, žalą ir vengimą, kaip tai suprantama pagal šį reglamentą, galima konstatuoti neatsižvelgiant į eksportuojančio gamintojo ketinimus, vis dėlto yra subjektyvus elementas taikant antidempingo priemonę, nes baudžiama už „nesąžiningą“ atitinkamų eksportuojančių gamintojų elgesį. Be to, pagal kitas pagrindinio reglamento nuostatas ir kitas prekybos apsaugos priemones, visų pirma „antisubsidijų taisyklės“, už tyrimą atsakinga institucija privalo patikrinti eksportuojančių gamintojų subjektyvias žinias ir ketinimus.
- 90 Trečia, skundžiamo sprendimo 134 punkte Bendrojo Teismo pateikti argumentai, pagal kuriuos būtinybė įrodyti pardavėjo ketinimą arba realių žinojimą pardavimo momentu apie galutinę nagrinėjamo produkto paskirtį reikėtų leisti nustatant normaliąją vertę atsižvelgti į eksportuotų produktų kainas, galinčias ją iškraipyti, būtų cikliški.
- 91 Komisija ir *Eurofer* ginčija *Yieh* argumentus ir teigia, kad trečiąjį pagrindą reikia atmesti, nes atlikdamas analizę Bendrasis Teismas nepadarė jokios teisės klaidos.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 92 Pirmiausia reikėtų pažymėti, kad iš pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalyje nustatytos taisyklės, kad „normalioji vertė paprastai yra nustatoma pagal kainas, kurias įprastomis prekybos sąlygomis moka arba turi mokėti nepriklausomi pirkėjai eksportuojančioje valstybėje“, ir iš pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalyje nustatytos taisyklės, kad „normaliajai vertei nustatyti paprastai naudojami panašaus produkto pardavimai vidaus vartojimui“, matyti, jog nustatant normaliąją vertę neatsižvelgiama į pardavimo sandorius vidaus rinkoje, jei jie skirti ne vartoti toje rinkoje, o kitam tikslui, pavyzdžiui, eksportui.
- 93 Taigi kyla klausimas, ar, kaip teigia *Yieh*, sąvoka „[skirta] vartojimui“, kaip ji suprantama pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalį, apima subjektyvų elementą.

- 94 Remiantis „subjektyviu“ požiūriu, kuriam *Yieh* pritaria trečiajame pagrindu, šis žodžių junginys turi būti suprantamas taip, kad pardavimo sandoriai vidaus rinkoje gali būti neįtraukti į apskaičiavimo bazę, kuria remiantis nustatoma normalioji vertė, tik jei Komisija įrodo, kad jų sudarymo momentu pardavėjas norėjo, kad atitinkamas produktas vėliau būtų eksportuotas, arba kad jis iš tikrųjų žinojo apie šį eksportą.
- 95 Atvirkščiai, remiantis „objektyviu“ požiūriu, kurio Bendrasis Teismas iš esmės laikėsi skundžiamo sprendimo 136–142 punktuose, kad tam tikrų pardavimo sandorių vidaus rinkoje būtų galima neįtraukti į apskaičiavimo bazę, kuria remiantis nustatoma normalioji vertė, pakanka, kad Komisija turėtų pakankamai objektyvių įrodymų, patvirtinančių, jog nagrinėjami pardavimo sandoriai iš tikrųjų yra pardavimo sandoriai eksportuoti.
- 96 Šiuo klausimu skundžiamo sprendimo 128 ir 129 punktuose Bendrasis Teismas kaip savo motyvų atskaitos tašką teisingai nurodė išvadą, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalies versija anglų kalba, kiek joje vartojami žodžiai „intended for consumption“, suformuluota taip, kad būtų galima manyti, jog pardavėjo ketinimas yra reikšmingas kriterijus, o tai, atrodo, gali patvirtinti šio sprendimo 94 punkte nurodytą subjektyvų požiūrį. Galima pridurti, kad versija švedų kalba dėl to, kad joje vartojama sąvoka „vsedd“, šiuo klausimu atitinka žodį „intended“, kuris vartojamas versijoje anglų kalba.
- 97 Vis dėlto šio sprendimo 95 punkte nurodytas objektyvus požiūris veikiau patvirtina tai, kad daugelyje kalbinių versijų, ypač aštuoniose versijose (įskaitant prancūzų kalbą), kuriomis remiasi Bendrasis Teismas ir prie kurių galima pridėti versijas portugalų ir rumunų kalbomis, kuriose atitinkamai vartojami žodžiai „destinado“ ir „destinat“, vartojamos sąvokos, susijusios su produkto paskirtimi, o ne būtinai su eksportuojančiu gamintoju ar jo žiniomis.
- 98 Šiuo klausimu, kaip pažymėjo generalinis advokatas išvados 51 punkte, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalyje vartojamas žodžių junginys „[skirta] vidaus vartojimui“ įprastai reiškia, jog tam, kad pardavimo sandoriai eksportuojančiojoje valstybėje galėtų būti įtraukti į apskaičiavimo bazę, pagal kurią nustatoma normalioji vertė, būtina, kad produktai, kurie yra pardavimo objektas, būtų „priskirti“, „rezervuoti“ arba „paskirti“ vidaus vartojimui.
- 99 Esant tokiems skirtumams tarp įvairių pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalies kalbinių versijų, ypač dėl žodžių junginio „[skirta] vartojimui“, ši nuostata, remiantis suformuota Teisingumo Teismo jurisprudencija, turi būti aiškinama atsižvelgiant į teisės akto, kurio dalis ji yra, bendrą struktūrą ir tikslą (šiuo klausimu žr. 2021 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Banco de Portugal ir kt.*, C-504/19, EU:C:2021:335, 41 punktą).
- 100 Taigi reikia išnagrinėti įvairius konteksto ir teleologinius elementus, kuriuos Bendrasis Teismas nurodė skundžiamo sprendimo 130–135 punktuose, kad būtų objektyviai aiškinamas žodžių junginys „[skirta] vartojimui“, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalį (kai kuriuos iš jų kritikuoja *Yieh*).
- 101 Reikia priminti, kad Sąjungos sudarytų tarptautinių susitarimų viršenybė prieš antrinės teisės Sąjungos tekstus reikalauja, kad pastarieji būtų aiškinami kiek įmanoma laikantis šių susitarimų (žr., be kita ko, 2022 m. sausio 20 d. Sprendimo *Komisija / Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 31 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

- 102 Teisingumo Teismas, aiškindamas kai kurias PPO steigimo sutarties, pasirašytos Marakeše 1994 m. balandžio 15 d., prieduose esančių susitarimų nuostatas, jau rėmėsi PPO specialios grupės ar Apeliacinio komiteto ataskaitomis (žr., be kita ko, 2022 m. sausio 20 d. Sprendimo *Komisija / Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 33 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 103 Atsižvelgiant į tai, visų pirma reikia pažymėti, kad, kaip teisingai pažymėjo Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 130 punkte, susitarimo dėl antidempingo 2.1 straipsnyje, kurio sąvokos atitinka pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalies sąvokas, trimis oficialiomis PPO sekretoriato kalbomis vartojamos sąvokos „destined for consumption“ (anglų kalba), „destinée à la consommation“ (prancūzų kalba) ir „destinado al consumo“ (ispanų kalba).
- 104 Antra, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 131 punkte iš esmės teisingai nusprendė, kad nors įrodymų apie eksportuojančio gamintojo ketinimą arba faktinį žinojimą apie tolesnį aptariamo produkto eksportą pakanka, kad būtų galima daryti išvadą, jog pardavimas negali būti kvalifikuojamas kaip pardavimas vidaus vartojimui ir todėl negali būti įtrauktas į apskaičiavimo bazę, kuria remiantis nustatoma normalioji vertė, iš to negalima daryti išvados, kad eksportuojančiam gamintojui faktiškai nežinant, jog aptariamas produktas yra skirtas eksportui, aptariamas pardavimas būtinais laikomas skirtu vidaus vartojimui ir todėl turi būti įtrauktas į minėtą apskaičiavimo bazę, nors šis produktas buvo eksportuotas.
- 105 Taigi, priešingai subjektyviam *Yieh* požiūriui, eksportuojančio gamintojo ketinimo ar faktinio žinojimo pardavimo momentu apie tolesnį aptariamo produkto eksportą įrodymas nėra sąlyga, kuri būtinais turi būti įvykdyta, kad Komisija galėtų pašalinti aptariamą pardavimą iš apskaičiavimo bazės, kuria remiantis nustatoma normalioji vertė.
- 106 Šiomis aplinkybėmis iš skundžiamo sprendimo 131 punkto iš esmės matyti, kad *Yieh* subjektyvaus požiūrio nepagrindžia 2007 m. lapkričio 16 d. PPO specialiosios grupės ataskaitos dėl ginčo „Europos Bendrijos – Antidempingo priemonė, susijusi su auginamomis lašišomis iš Norvegijos“ (WT/DS 337/R) išnašoje Nr. 339 pateikta vienintelė pastaba, pagal kurią jeigu gamintojas parduoda produktą nepriklausomam eksportuotojui (arba prekybininkui) „žinodamas, kad šis produktas bus eksportuojamas“, šis pardavimas negali būti laikomas pardavimu vidaus vartojimui.
- 107 Žinoma, kaip taip pat pažymėjo generalinis advokatas išvados 43 punkte, iš šios pastabos matyti, kad tai, jog gamintojas faktiškai žinojo, kad nagrinėjamas produktas yra skirtas eksportui, nėra nereikšminga taikant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalį, nes vien dėl to nagrinėjami pardavimo sandoriai turi būti pašalinti iš apskaičiavimo bazės, kuria remiantis nustatoma normalioji vertė.
- 108 Vis dėlto, kaip išvados 44 punkte iš esmės pažymėjo generalinis advokatas, iš tokios pastabos, kuri yra vienkartinio ir faktinio pobūdžio, negalima daryti išvados, kad tokio faktinio žinojimo apie nagrinėjamo produkto eksportą įrodymas kiekvienu atveju turi būti pateikiamas tam, kad už tyrimą atsakinga valdžios institucija neištrauktų pardavimo sandorio į apskaičiavimo bazę, kuria remiantis nustatoma normalioji vertė, nes nagrinėjamas produktas buvo eksportuotas.
- 109 Trečia, kaip skundžiamo sprendimo 132 punkte teisingai pažymėjo Bendrasis Teismas, sąvokos „dempingas“, „žala“ ir „vengimas“, kaip jos apibrėžtos pagrindiniame reglamente, reikalauja, kad būtų tenkinamos objektyvios sąlygos, kurios iš esmės nepriklauso nuo ūkio subjekto ketinimo ar konkrečių žinių.

- 110 Konkrečiai kalbant apie dempingo skirtumo apskaičiavimą, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalyje, susijusioje su normaliosios vertės nustatymu, kaip ir šio reglamento 2 straipsnio 8 dalyje, susijusioje su eksporto kainos nustatymu, visiškai nekalbama apie suinteresuotojo asmens žinojimą apie nagrinėjamo produkto paskirtį.
- 111 Nors tiesa, kad, kaip pažymi *Yieh* ir kaip Bendrasis Teismas konstatavo skundžiamo sprendimo 132 punkte, pagrindinio reglamento 10 straipsnio 4 dalyje nustatytas subjektyvus kriterijus, nes norint taikyti antidempingo muitą atgaline data reikalaujama, kad „importuotojas [būtų žinojęs] arba [būtų turėjęs] žinoti apie dempingą, o svarbiausia – apie įtariamo ar nustatyto dempingo ir žalos mastą“, tai, kaip teisingai teigia Komisija, veikiau yra išimtis, aiškiai numatyta pagrindiniame reglamente, kuriame patvirtinamas objektyvus antidempingo tyrimo pobūdis.
- 112 Bet kokių atveju net ir ši nuostata, kadangi ji taip pat taikoma, kai importuotojas „turėjo žinoti“ apie joje nurodytus dalykus, nebūtinai reikalauja, kad eksportuojantis gamintojas faktiškai apie tai žinotų, ir todėl nepagrindžia subjektyvaus *Yieh* teiginio.
- 113 Be to, priešingai, nei teigia *Yieh*, subjektyvus jos pateiktas aiškinimas taip pat negali būti grindžiamas aplinkybe, kad Komisija privalo atsižvelgti į individualų per tyrimą bendradarbiaujančių eksportuotojų elgesį.
- 114 Iš tiesų, nors būtinybė individualiai įvertinti kiekvieną eksportuojantį gamintoją, importuojantį dempingo kainą, be kita ko, reiškia, kad kiekvienam eksportuotojui turi būti apskaičiuotas individualus dempingo skirtumas, jei jis bendradarbiavo per tyrimą, tai nereiškia, kad šis importas turėtų būti vertinamas subjektyviai.
- 115 Ketvirta, skundžiamo sprendimo 133 punkte Bendrasis Teismas teisingai konstatavo, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalies aiškinimas, pagal kurį nebūtina siekti išsiaiškinti konkretaus ar faktinio pardavėjo ketinimo ar žinojimo dėl galutinės nagrinėjamo produkto paskirties, taip pat atitinka antidempingo tyrimo tikslą.
- 116 Iš tiesų, pagrindinis jo tikslas – užtikrinti, kad Komisija, remdamasi bendradarbiaujančių ūkio subjektų atsakymais į antidempingo klausimyną, galimais patikrinimais vietoje ir suinteresuotųjų šalių pastabomis, prieš apskaičiuodama antidempingo muitą, galėtų objektyviai nustatyti tam tikrus elementus, visų pirma dempingo faktą, prieš tai pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnį nustatiusi nagrinėjamo produkto normaliąją vertę.
- 117 Vis dėlto, kaip skundžiamo sprendimo 134 punkte pažymėjo Bendrasis Teismas, šiam tikslui gali būti pakenkta, jei, kaip teigia *Yieh*, Komisija turėtų nuolat įrodinėti pardavėjo ketinimą ar žinojimą apie galutinę nagrinėjamo produkto paskirtį.
- 118 Iš tikrųjų toks įrodymas galėtų būti dažnai neįmanomas, o tai galiausiai reikštų, kad nustatant normaliąją vertę pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnį būtų galima atsižvelgti į eksportuotų produktų kainas, kurios gali iškreipti ir trukdyti teisingai nustatyti minėtą normaliąją vertę.
- 119 Priešingai, nei teigia *Yieh*, Bendrojo Teismo argumentai, pateikti skundžiamo sprendimo 134 punkte, negali būti laikomi cikliškais.
- 120 Šiuo klausimu svarbu pažymėti, kad dėl *Yieh* siūlomo pagrindinio reglamento aiškinimo praktiškai gali tapti sunku ar net neįmanoma veiksmingai tęsti antidempingo tyrimą.

- 121 Be to, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalies tikslo analizė taip pat patvirtina, kad negalima pritarti joje vartojamo žodžių junginio „[skirta] vartojimui“ subjektyviam aiškinimui, kurį palaiko *Yieh*.
- 122 Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalimi siekiama užtikrinti, kad produkto normalioji vertė kuo labiau atitiktų įprastą panašaus produkto kainą eksportuojančios valstybės vidaus rinkoje. Jei pardavimas įvykdytas pagal sąlygas, kurios neatitinka prekybos praktikos, susijusios su panašaus produkto pardavimais toje rinkoje laikotarpiu, kuris reikšmingas nustatant dempingą, jis nėra tinkamas pagrindas panašaus produkto toje rinkoje normaliajai vertei nustatyti (šiuo klausimu žr. 2014 m. spalio mėn. 1 d. Sprendimo *Taryba / Alumina*, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, 28 punktą).
- 123 Galiausiai, penkta, skundžiamo sprendimo 135 punkte Bendrasis Teismas teisingai nusprendė, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalies aiškinimas, pagal kurį nebūtina siekti išsiaiškinti konkretaus ar faktinio pardavėjo ketinimo ar žinojimo apie galutinę nagrinėjamo produkto paskirtį, yra suderinamas su *Yieh* nurodytais nuspėjamumo ir teisinio saugumo principais, nors pagal subjektyvų aiškinimą, už kurį pasisako *Yieh*, reikėtų įrodyti subjektyviojo elemento egzistavimą, o jis praktiškai gali būti neaiškus arba, kaip pažymėta šio sprendimo 120 punkte, netgi gali būti neįmanoma jo įrodyti.
- 124 Vis dėlto požiūris, pagrįstas vien objektyviu sąvokos „panašaus produkto pardavimai vidaus vartojimui“, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalyje, aiškinimu, reiškia, kad vien įrodžius, jog bet kuriuo metu po to, kai eksportuojantis gamintojas pirmą kartą pardavė nagrinėjamą produktą vidaus rinkoje, ūkio subjektas, esantis tolesnėje paskirstymo grandinės grandyje, juos eksportavo, pakaktų, kad Komisija galėtų manyti, jog šie produktai jų pirminio pardavimo momentu buvo „skirti“ eksportui ir todėl, kaip skundžiamo sprendimo 143 punkte nurodė Bendrasis Teismas, „iš tikrųjų yra pardavimai eksportui“, todėl jie turi būti neištraukti į normaliosios vertės apskaičiavimo bazę.
- 125 Toks visiškai objektyvus aiškinimas, kai neteikiama jokios reikšmės ryšio tarp eksportuojančio gamintojo pradinio pardavimo požymių, įskaitant, visų pirma, kainą ir vėlesnio jo kliento ar kito ūkio subjekto, esančio tolesnėje atitinkamo produkto platinimo grandinėje, eksportą, egzistavimui, lemia, kaip teigia *Yieh*, kad nevisiškai laikomasi nuspėjamumo ir teisinio tikrumo principų, nes toks aiškinimas leistų Komisijai nustatyti antidempingo muitus nepriklausomai nuo eksportuojančio gamintojo kainų politikos ir priverstų jį atsakyti už savo nepriklausomų klientų, kurių jis iš esmės negali kontroliuoti, rinkodaros politiką.
- 126 Šiuo klausimu pažymėtina, kad nors dėl šio sprendimo 103–123 punktuose išdėstytų priežasčių negalima pritarti visiškai subjektyviam sąvokos „panašaus produkto pardavimai vidaus vartojimui“, kaip ji suprantama pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalį, aiškinimui, vis dėlto tai nereiškia, kad būtinai reikia remtis visiškai objektyviu minėtos sąvokos aiškinimu.
- 127 Iš tiesų, siekiant, be kita ko, užtikrinti, kad būtų visiškai laikomasi nuspėjamumo ir teisinio saugumo principų, sąvoka „panašaus produkto pardavimai vidaus vartojimui“, kaip ji suprantama pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalį, turi būti aiškinama taip, kad, kaip pažymėjo generalinis advokatas išvados 58 punkte, Komisija gali neištraukti pardavimo vidaus rinkoje į apskaičiavimo bazę, kuria remiantis nustatoma normalioji vertė, tik tuo atveju, jei ji nustato objektyvų siejamąjį veiksnį tarp šio pardavimo ir kitokios nei vidaus vartojimas nagrinėjamo produkto paskirties.

- 128 Kaip generalinis advokatas taip pat pažymėjo išvados 58 punkte, toks šios nuostatos aiškinimas taikomas ir dėl jos tikslo, kuriuo, kaip priminta šio sprendimo 122 punkte, siekiama užtikrinti, kad produkto normalioji vertė kuo labiau atitiktų įprastą panašaus produkto kainą eksportuojančios valstybės vidaus rinkoje.
- 129 Vadinasi, Komisija turi teisę neįtraukti pardavimo sandorio į apskaičiavimo bazę, kuria remiantis nustatoma normalioji vertė, dėl atitinkamo produkto eksporto tik tuo atveju, jei ji įrodo, kad iš objektyvių su šiuo pardavimu susijusių aplinkybių, įskaitant visų pirma kainą, matyti, kad su šiuo pardavimu susijusių produktų paskirtis yra kita nei vartojimas eksportuojančios šalies vidaus rinkoje, pavyzdžiui, eksportas.
- 130 Jei Komisija nustato, kad yra tokių su pirminiu pardavimu susijusių aplinkybių, galima manyti, kad atitinkamas eksportuojantis gamintojas pardavimo sandorio sudarymo momentu turėjo pagrįstai žinoti, kad galutinė nagrinėjamo produkto paskirtis greičiausiai yra eksportas, o ne vartojimas eksportuojančios šalies vidaus rinkoje.
- 131 Toks „numanomas“ žinojimas, kuris, kaip reikėtų pabrėžti, iš esmės skiriasi nuo ketinimo ar faktinio žinojimo, gali būti, pavyzdžiui, spėjamas remiantis objektyviais įrodymais, rodančiais, kad eksportuotojas pardavė nagrinėjamus produktus pagal savo eksporto kainoraštį arba kad eksportuojantis gamintojas žinojo arba pagrįstai turėjo žinoti, kad jo klientas užsiima tik arba daugiausia nagrinėjamų produktų prekyba eksportui.
- 132 Vadinasi, kaip pažymėjo generalinis advokatas išvados 53 punkte, visiškai suprantama, kad, neatsižvelgiant į eksportuojančio gamintojo ketinimo arba faktinio žinojimo apie tai, kad nagrinėjamos prekės skirtos eksportui, įrodymus, remiantis tam tikromis objektyviomis aplinkybėmis, susijusiomis su šių prekių pardavimu arba pirkėju, galima daryti išvadą, kad jos „skirtos“, t. y. „priskirtos“ arba „numatytos“, eksportui.
- 133 Kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 136–142 punktų, Bendrasis Teismas nagrinėjo konkretų Komisijos ginčijamame reglamente taikytą požiūrį, dėl kurio ji į apskaičiavimo bazę, kuria remiantis nustatoma normalioji vertė, neįtraukė *Yieh* Taivane nepriklausomam pirkėjui parduotų 120 000 tonų nagrinėjamo produkto.
- 134 Iš tiesų, kaip skundžiamo sprendimo 136 punkte pažymėjo Bendrasis Teismas, laikinajame reglamente Komisija iš pradžių laikėsi „atsargaus“ požiūrio, pagal kurį į šią apskaičiavimo bazę neįtraukiami visi nagrinėjamo produkto pardavimo tam tikriems Taivane įsteigtiems platintojams sandoriai.
- 135 Vis dėlto, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 137 punkto, vėliau Komisija, kaip ji nurodė ginčijamo reglamento 59 konstatuojamojoje dalyje, šį „bendrą“ požiūrį pakeitė požiūriu, pagal kurį apskaičiuojant normaliąją vertę į apskaičiavimo bazę neįtraukiami tik tie vidaus pardavimo sandoriai, dėl kurių ji turėjo „pakankamai objektyvių įrodymų, kad jie buvo faktiškai susiję su eksportu“. Pagal skundžiamo sprendimo 137 punktą iš tos pačios ginčijamo reglamento 59 konstatuojamosios dalies matyti, kad subjektyvios aplinkybės, kaip antai eksportuojančio gamintojo ketinimas ar žinojimas arba nežinojimas, šioje byloje neatliko jokio vaidmens Komisijai atliekant objektyvų vertinimą, priešingai nei eksporto sumažėjimas, kuris, be kita ko, buvo panaudotas kaip reikšmingas įrodymas.

- 136 Šiuo klausimu, kaip Bendrasis Teismas iš esmės nurodė skundžiamo sprendimo 138 ir 140 punktuose, remdamasis laikinojo reglamento 64 konstatuojamąja dalimi, Komisijos tyrimas parodė, kad nagrinėjamu atveju daugeliui *Yieh* vidaus rinkoje deklaruotų pardavimo sandorių buvo taikoma eksporto nuolaida, kuria buvo siekiama skatinti platintojus eksportuoti nagrinėjamus produktus, kuriuos perdirbus, atlikus ne daugiau kaip nedideles operacijas, gautas produktas nepakito tiek, kad nebeatitiktų nagrinėjamo produkto apibrėžties.
- 137 Skundžiamo sprendimo 141 punkte Bendrasis Teismas, be kita ko, pridūrė, kad iš bylos medžiagos matyti, jog minėta nuolaida buvo susijusi, pavyzdžiui, su 40 % *Yieh* pardavimo didžiausiam klientui Taivane sandorių 2013 m. gruodžio mėn.
- 138 Be to, skundžiamo sprendimo 142 punkte Bendrasis Teismas pabrėžė, kad, kaip matyti iš ginčijamo reglamento 59 konstatuojamosios dalies, galėjo būti surinkta „kitų objektyvių įrodymų dėl realaus produktų, kurių pardavimai deklaruoti kaip vidaus pardavimai, eksporto“.
- 139 Konkrečiai kalbant, minėtame 142 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad atlikus tyrimą nustatyta, jog didžiausias *Yieh* klientas Taivane „buvo pardav[ęs] tik nedidelį nagrinėjamo produkto kiekį [eksportuojančios valstybės] vidaus rinkoje“, o iš to, kaip išvados 68 punkte taip pat pažymėjo generalinis advokatas, galima daryti išvadą, kad šis klientas daugiausia veikė nagrinėjamo produkto eksporto sektoriuje, todėl *Yieh* negalėjo pagrįstai to nežinoti.
- 140 Skundžiamo sprendimo 143 punkte Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad *Yieh* neįrodė, jog Komisija padarė teisės klaidą ar akivaizdžią faktinių aplinkybių vertinimo klaidą, kai nustatydamą normaliąją vertę atsisakė atsižvelgti į *Yieh* pardavimo sandorius jos nepriklausomam klientui dėl to, kad buvo „objektyvių įrodymų, jog šie pardavimai iš tikrųjų buvo pardavimai eksportui, juo labiau kai nustatyta, kad daliai atitinkamų pardavimų buvo pritaikyta eksporto nuolaidų sistema, kaip antai tokia, kokią taikė [*Yieh*], todėl jie buvo įvykdyti mažesnėmis kainomis nei nagrinėjamo produkto, skirto vartojimui vidaus rinkoje, kaina, turint omenyje tai, kad šiomis kainomis buvo skatinamas nagrinėjamo produkto eksportas“.
- 141 Šiuo klausimu atsižvelgiant į šio sprendimo 129 punkte pateiktą sąvokos „panašaus produkto pardavimai vidaus vartojimui“ aiškinimą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalį tai, kad daliai *Yieh* pardavimo sandorių vidaus rinkoje buvo taikoma eksporto nuolaidų sistema, turi būti pripažinta objektyvia su šiais pardavimo sandoriais susijusia aplinkybe (visų pirma susijusia su jų kaina), iš kurios matyti, kad šie pardavimo sandoriai buvo skirti eksportui, o ne vartojimui vidaus rinkoje.
- 142 Vadinas, kaip matyti iš šio sprendimo 130 punkto, sudarant tuos pačius pardavimo sandorius *Yieh* turėjo pagrįstai žinoti, kad tikėtina, jog galutinė nagrinėjamo produkto paskirtis buvo eksportas, o ne vartojimas eksportuojančios valstybės vidaus rinkoje.
- 143 Be to, atsižvelgiant į šio sprendimo 129 ir 130 punktus, iš skundžiamo sprendimo 142 punkte nurodytos objektyvios aplinkybės, primintos šio sprendimo 139 punkte, kad svarbiausias *Yieh* klientas Taivane daugiausia veikė nagrinėjamo produkto eksporto sektoriuje, matyti, kad *Yieh* pardavimo šiam klientui sandoriai paprastai buvo susiję su eksportu, o ne su vartoti vidaus rinkoje skirtais produktais, todėl *Yieh*, sudarydama aptariamus pardavimo sandorius, turėjo pagrįstai žinoti galutinę nagrinėjamojo produkto paskirtį, t. y. tikėtina, eksportą.

- 144 Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai skundžiamo sprendimo 144 punkte nusprendė, kad „Komisija nepadarydama akivaizdžios vertinimo klaidos teisėtai galėjo neatsižvelgti į nagrinėjamus pardavimus, nustatydama [apskaičiavimo bazę, kuria remiantis nustatoma nominalioji vertė,] pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 ir 2 dalis“.
- 145 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti trečiąją pagrindą, taigi ir visą apeliacinį skundą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 146 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.
- 147 Kadangi Komisija ir *Eurofer* prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas iš *Yieh* ir ši pralaimėjo bylą, ji turi padengti ne tik savo, bet ir Komisijos bei *Eurofer* patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti apeliacinį skundą.

2. *Yieh United Steel Corp.* padengia savo, Europos Komisijos ir *Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL* patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.